

De avonturen van een partij giftige grond

Door Willem Bosma

LUTKEWIERUM - Er was eens een voormalige zeekering bij Lutkewierum, die al eeuwen door het vasteland werd omgeven en als weggetje werd gebruikt. Deze Slachtedyk was eigendom van het Waterschap. Het slingerende wegdek - niet meer zo best asphalt - behoorde toe aan de Gemeente. Toen kwam de Landinrichtingscommissie 'Wommels', die de weg wilde verbeteren.

De Commissie groef daarom de oude fundering uit en zette deze grond in depot langs de kant van de Dyk. De Commissie herinnerde zich dat de veehouder Flapper in het naburige gehucht Makkum toestemming had gevraagd sloten te dempen. De Commissie besloot de grond gratis aan deze Flapper aan te bieden. De boer hapte toe, maar terwijl hij wachtte op droog voorjaarsweer begon twijfel aan hem te knagen.

De grond rook niet fris en er staken bakstenen en stukken asphalt uit de bult. Toen de Heidemij namens de Commissie de grond bij Flapper wilde lossen, weigerde deze. Hij had monsters laten nemen door de Provincie en wat bleek? Het klei-baksteen-teer-mengsel bevatte wel 160 milligram polycyclische aromaten per kilo. Vanaf dat moment kreeg de partij grond van 1000 ton het predikaat 'gevaarlijk afval'.

De Commissie, die de bemonstering niet nodig had gevonden en bovendien had geweigerd de kosten ervan met Flapper te delen, kwam onder verdenking van justitie te staan vanwege knoeien met chemisch afval. De Commissie verhuisde de bult naar de T-kruising Slachtedyk-Hegedyk-Molmawei en daar ligt hij nu al lang, illegaal en ongelukkig.

De Commissie informeerde eerst bij stortplaats Skinkeškâns (vervuilde grond), maar de beheerder vond dat er te

Al bijna twee jaar ligt onder Lutkewierum de bult verontreinigde grond.

Foto LC/Siep van Lingen

veel puin in zat. De Commissie vroeg vervolgens bij stortplaats Gariperhoeke (puin), maar de beheerder vond dat er te veel klei in zat. Een proef de bult te scheiden in puin en klei mislukte.

Toen vroeg de Commissie het Servicecentrum Grondreiniging. Die vond een betrouwbaar adres voor schoonmaak van de grond. Daarvoor zou de partij naar het Noordbrabantse Moerdijk moeten. Dat zou de lieve som van f 300.000 gaan kosten. Goede raad werd duur.

In februari van dit jaar belegde de Commissie een vergadering met mannen van de Provincie (die op het milieu past), de Gemeente (eigenaar van de weg) en het Waterschap (eigenaar van het dijklichaam). Het ging er om de gepeperde

rekening te ontlopen of in andermans schoenen te schuiven.

„Er wordt voorgesteld de zaak op praktische wijze op te lossen door de grond, eventueel 'verdund' onder een gesloten verharding te verwerken. Het is per slot van rekening ook onder de verharding vandaan gekomen”, notuleerde de landinrichtingsman Gaakeer.

De Landinrichtingscommissie, waarvan deze ingenieur Gaakeer secretaris is, was al verdachte van de illegale dumping langs de Hegedyk. Maar nu leek zij ook nog van zins de anti-meng-clausule uit het Besluit aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen te overtreden.

Justitie geeft de Landinrichtingscommissie vanaf vandaag nog drie maanden de tijd de bult grond af te voeren en de rom-

mel op de eerdere dumpplaatsen op te ruimen. Zoniet, dan komt er een strafzaak van.

Volgens de Commissie is het wachten op „een wijs besluit” van de Provincie: „Het is onze grond niet en wij hebben er geen geld voor”. Het Waterschap vertrouwt de eigendom van de grond het liefst toe aan de Gemeente. De Gemeente verwijst voor alle vragen naar de Commissie.

De Provincie zal het verlossende woord niet spreken, voorspelt een woordvoerder. „Een goedkope oplossing zien wij niet zo een-twee-drie. Het is ondenkbaar dat dit gevaarlijk afval weer onder een wegdek terecht komt. De Commissie moet maar zeggen wat zij met de grond wil. Dan beoordelen wij wel of dat kan en mag.” De bult bij Lutkewierum viert volgende maand zijn tweede verjaardag.